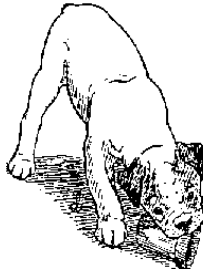

VAN PUP NAAR PUBER

- Voorlichting aan hen, die van plan zijn een pup te adopteren.
- De consequenties van het bezitten en opvoeden van een hond.
- Steun bij de opvoeding van de pup

De gehele materie berust op in de praktijk opgedane ervaringen met cursisten en de beschouwingen van deskundigen in de kynologie.

AANBEVOLEN LITERATUUR

“Honden zijn om van te houden” door E. Trumler.

“Honden moet je serieus nemen” door E. Trumler.

“Honden van binnen uit” door M.A.J. Verwer.

Bij hoge uitzondering zijn deze boeken nog in een boekwinkel te koop. In de bibliotheek zijn ze nog wel te leen.

Brongegevens:

Godelieve Bernard, oud Hoofdinstructeur en erelid van de Kringgroep Utrecht e.o. van de Ned. Boxerclub.

Bewerkt en aangevuld door:

Henry Beuks, oud-voorzitter, oud-hoofdinstructeur, erelid van de Kringgroep Utrecht e.o. van de Ned. Boxerclub en

Joop Dijkman, oud-Instructeur Gehoorzaamheid, erelid van de Kringgroep Utrecht e.o. van de Ned. Boxerclub

Informatie voor de nieuwe boxereigenaar.

INHOUD

Een pup moet heel veel leren en ervaren	4
De pup en andere honden	5
Zindelijk maken	6
Buiten plassen en poepen	7
Alleen blijven	7
Komen als u hem roept	8
De roedelorde thuis	10
Motivatie / inzet geleider	13
Dominant gedrag	13
Ondergeschikt gedrag	13
De dagelijkse omgang met honden	14
Het trainen met de hond	16
De gezondheid van uw hond	17

VAN PUP NAAR PUBER

DE AANPASSING AAN HUIS EN HOF

een pup moet heel veel leren en ervaren

Wanneer u uw pup in huis krijgt, is hij in de “socialisatiefase”, d.w.z. dat de pup in die fase leert hoe zijn toekomstige wereld er uit gaat zien.

De inprentingsperiode, 3^e t/m 7^e week, heeft hij dan achter de rug. Vóór die inprentingsperiode deed hij niets anders dan drinken, slapen en groeien. Hij kwam het nest niet uit. Het groeien hield tevens in dat de zintuigen zich ontwikkelden. Aan het eind van die 3^e week kon hij horen, zien en ruiken. Gedurende de inprentingsperiode heeft hij zijn soortgenoten leren kennen alsmede zijn wel zeer beperkte naaste omgeving kunnen verkennen.

Ook leerde hij gewennen aan de diverse geluiden en als de fokker het goed heeft gedaan, kon hij al contact maken met andere dieren en mensen en zelfs met zijn toekomstige roedelgenoten, zijn nieuwe baas en familie.

Na de 7^e week neemt de onbevangenheid van de pup af en verandert het ‘onderzoekgedrag’ in vluchtgedrag wanneer vreemde verschijnselen worden waargenomen. Wat voor hem vlucht, zal hij gaan achtervolgen. De pup onderscheidt een duidelijk verschil tussen gevaar en prooi. Als menselijke roedelleider moet je deze laatste situatie beslist “honds” interpreteren om ze naar menselijke maatstaven te kunnen beheersen. Anders gezegd: een voorbij rijdende fietser is voor de pup een vluchtende prooi, waar hij luid blaffend achteraan wil gaan en géén wangedrag om z’n baas op de proef te stellen. Voor de baas is het echter zaak hem dit natuurlijke gedrag af te leren.

Met 8, uiterlijk 9 weken zou de pup van de fokker moeten worden geadopteerd.

De socialisatiefase betreft n.l. een zeer korte tijdsduur; ze loopt ongeveer van de 8e tot en met de 13^e levensweek.

Dat is tevens de reden waarom wij kopers van pups zeer dringend adviseren direct, zodra zij de hond in huis hebben, te starten met het volgen van een puppycursus, ook al heeft de pup nog niet alle preventieve entingen. Het risico om ziek te worden is zeer klein en op het trainingsveld zeker niet groter dan bij u thuis in de straat. Eerder kleiner.

In die korte periode moet de pup heel veel leren. Neem hem zoveel mogelijk mee naar allerlei plaatsen als winkelcentrum, markt, trein, bus, over bruggen en onder viaducten, dierenparken, maneges en is er toevallig een circus of dierentuin in uw buurt, aarzel dan niet om daar ook eens binnen te lopen.

Maar waak er wel voor dat u de pup niet oververmoeid maakt; neem altijd een ruime boodschappentas mee. Indien het uit de hand dreigt te lopen, kunt u hem op elk gewenst moment daarin vervoeren.

Gedraag u als een echte roedelleider en geef het goede voorbeeld door nergens angst voor te tonen; de pup zal dan ook geen angst hebben. Mocht hij toch ergens van schrikken – en u misschien ook – houdt dan uw hoofd erbij en tracht op vastberaden toon de schrik en angst weg te nemen door b.v. de uitnodiging “kom op! Niks aan de hand!”. Het mes snijdt aan twee kanten. U helpt uw pup en vergeet uw eigen schrik. **Nooit troosten!** Daarmee prent u de pup voor de rest van zijn leven in dat er inderdaad iets is om bang voor te zijn.

Overbrengen van angst voor onweer in het bijzonder en knallen in het algemeen zijn mooie voorbeelden.

de pup en andere honden

Laat uw pup kennis maken met andere honden. Geen enkele normale hond bijt een normale pup. Onder een normale pup wordt verstaan een pup die zich onderworpen gedraagt tegenover oudere honden.

De kans is groot dat uw pup voor een andere hond “op de rug” moet. Dat is prima; het is natuurlijk hondengedrag. De pup zal piepen, misschien wel janken of zelfs krijsen. Een erg onderdanige pup zal er ook nog bij plassen.

De andere hond kan genoeg nemen met de liggende pup. Het is ook mogelijk dat de andere hond op een vreselijke manier staat de grauwen en grommen en dit enige minuten vol zal houden. Bij elkaar kan het een angstaanjagend op moord en doodslag lijkend kabaal zijn; zelden zal er bloed vloeien. Alleen de bazen – en dan vooral de baas van de pup – zouden met mogelijk geschreeuw het normaal verlopend proces kunnen verstoren. Door geschreeuw kan de pup n.l. worden gestimuleerd verzet te plegen en dan is de pup in de ogen van de andere hond een gestoorde pup, die niet thuis hoort in de hondenmaatschappij en moet worden geliquideerd.

Hoe meer nu de pup met andere honden leert omgaan, des te minder problemen zal hij later in de omgang met andere honden hebben. Hoewel, met boxers weet je maar nooit!

Het is in elk geval beslist verkeerd uw pup uit vrees voor vermeend gevaar steeds bij andere honden vandaan te houden of hem op te tillen wanneer u een (grote) hond tegenkomt. In dat geval bent u goed bezig van uw pup een keffende, a-sociale hond te maken; een hond, die de hondenregels niet kent. Zo'n hond kan zich tegenover andere honden niet normaal gedragen en zal zich erg angstig of zeer agressief tonen. Angst kan zich ook uiten in bijtgedrag. Dat heet dan angstagressie.

zindelijk maken

Zindelijkheidstraining: zet uw pup zo vaak mogelijk op een speciale plaats. Geef het gaan naar de gebruikelijke speciale plaats buitenshuis moeilijkheden, b.v. omdat u in een hoge flat woont, creëer dan een speciale plaats in huis of op een balkon met kranten.

Altijd laten plassen na **eten, drinken, slapen, spelen en verder elke keer wanneer er rondjes worden gedraaid, er wordt gehurkt of indien de pup zich onrustig gedraagt**. Onrustig gedrag kan zich zelfs in de slaap voordoen; dan onmiddellijk opnemen en naar de plasplaats brengen.

In het geval de pup door de knieën zakt of hurkt, moet u er onmiddellijk bovenop zitten (figuurlijk wel te verstaan) met een duidelijk “**nee** of **foei!**”. Gebeurt dit onder handbereik, dan kunt u het ‘nee of foei’ bekrachtigen met een prik van een vinger in de flanken. Daarna meteen oppakken en op de speciale plaats zetten en erbij blijven. Zodra hij heeft geplast of gepoept, uitbundig prijzen!

Zolang hij wakker is moet u op hem letten. Kunt u hem even geen aandacht schenken, zet hem dan in een hoge kist, kinderbox of kamerbench of leg hem met een kettinkje vast aan een haak in de muur. Prent uzelf in, **uw** inprentingsperiode, dat dit helemaal niet “zielig” is. Hij voelt zich eerder gelukkig met een eigen veilige plaats. Een kamerbench is zo'n eigen veilige plaats. Geef hem daar z'n eten.

Hoe minder het fout gaat des te eerder is hij zindelijk. Eventuele ‘ongelukjes’ goed opruimen en schoonmaken; geur nodigt uit tot ter plaatse plassen en poepen.

buiten plassen en poepen

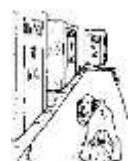
De eerste dagen: draag de pup naar de plaats waar hij zijn behoefte moet gaan doen. Zoek hiervoor een geschikte plaats uit, zodat het produkt niet in de weg ligt. Zet hem op die plaats neer, blijf erbij en prijs hem wanneer hij daar iets doet (tevorens kranten uit de plasplaats thuis neerleggen, kan het nog wel eens makkelijker maken; het ruikt dan naar zijn eigen plas etc.)

Een volgende stap.

Draag de pup tot enkele meters voor de plas- en poeplek en laat hem het laatste stukje zelf lopen. Wil de pup eerder hurken, dan bent u er meteen bij met een kort “nee”, een klein rukje

aan de riem en doorlopen.

Gaat dit goed, dan zet u na een paar keer de pup enige meters eerder neer; aldus maakt u de loopafstand steeds langer, totdat hij uiteindelijk de hele weg van uw huis naar de “plas-/poeplek” zelf loopt. Zo’n plek mag dus hooguit een normale

straatlengte ver zijn.

Leert u uw pup zijn behoeften tussen struiken en op het gras te doen, dan zal hij later niet gauw op de stenen iets doen. Makkelijk bij het winkelen, maar het kan ook wel eens lastig zijn.

Heeft u geen geschikt struikgewas of gras in de omgeving, dan moet u uw pup leren van de straatgoot gebruik te maken. Het is toch wel handig om in een later stadium die goot erbij te nemen en afwisselend te gebruiken. Bij het aanleren in de goot er voor zorgen dat u een rustig deel van de straat uitkiest. Uw pup is overreden voor u het weet.

Wanneer de pup zijn behoefte heeft gedaan en u beloont hem, gebruik dan het woord ‘poep of plas’ of iets dergelijks in die mondelinge beloning. U werkt dan al toe naar het doen van zijn behoefte op commando op die plek waar het u in voorkomend geval uitkomt. Wanneer de reu-pup straks al een grote pup is, zal hij zijn poot gaan oplichten. Bedenk wel dat het absoluut niet nodig is dat hij overal zijn poot oplicht, zijn vlag uitzet. U bepaalt de plaatsen waar hij zijn gang kan gaan.

alleen blijven

Heel belangrijk bij het leren “alleen blijven” is een geleidelijke opbouw van de tijdsduur.

Begin met slechts heel kort alleen te laten, maximaal 1 à 2 minuten. Voorkom hierbij dat de pup in de fout gaat, zoals piepen, janken, blaffen, huilen en vernielen. Hulpmiddelen bij het voorkomen van fouten zijn:

- Laat de pup goed uit alvorens u ‘alleen-zijn’ gaat oefenen.
- Zorg dat hij gegeten en gedronken heeft.
- Geef hem afleiding, b.v. speeltje, bot of een flinke recht afgezaagde mergpijp met daarin Rodi gesteriliseerde worst (na elk gebruik even uitkoken).
- Maak boven zijn ligplaats een haak in de muur waaraan u hem kunt vastmaken. Dit doet u eerst zo af en toe eens wanneer u erbij bent; later ook wanneer u b.v. uit de kamer maar toch in huis bent.
- Schaf een kamerkennel of bench aan. Wanneer u deze altijd als vaste ligplaats voor uw hond gebruikt (dekontje erin, eventueel daar voer en drinken geven; deurtje steeds open laten), vindt uw hond het normaal en aangenaam om daarin te liggen en zal het geen probleem zijn indien u van tijd tot tijd het deurtje eens dicht doet.

Wanneer een en ander naar wens verloopt, kunt u verder oefenen. U gaat zelf niet echt weg, maar doet wel alsof en blijft achter de deur luisteren (houdt uw adem in). Is de pup stil, dan gaat u weer terug en beloont u hem. De tijd dat u ‘weg’ bent, maakt u steeds iets langer. Niet wanneer het vandaag vijf minuten lukt, morgen ineens een half uur de deur uit gaan. Langzaam opbouwen.

Een babyfoon is een heel bruikbaar hulpmiddel bij deze oefening. U kunt in een ander vertrek (beginfase) of bij de burens (gevorderde fase) controleren hoe het thuis gaat.

In de tijd waarin u het alleen zijn aan het leren bent, moet u, zo u echt weg moet òf de pup meenemen òf een oppas voor hem versieren.

Het is nogal bewerkelijk, maar wanneer uw hondje volwassen is, zal u blij zijn dat u deze oefening zo zorgvuldig hebt opgebouwd en uw hond goed alleen kan blijven zonder vernielingen aan te richten of de burens dol te maken met zijn geblaf en gejank.

komen als u hem roept

Een situatie waar velen moeite mee hebben. Indien u het goed aanpakt, hoeft het helemaal geen probleem te zijn.

U leert uw pup: **komen is altijd leuk**

1. Zorg dat de pup u leuk vindt; speel met hem; doe onverwachte dingen (hardlopen, verstoppen).
2. Ga, vooral in het begin zo vaak mogelijk wandelen op een terrein (veld, park, bos) dat de hond niet kent. De pup voelt zich daar minder vertrouwd en zal beter op u letten. Uzelf verstoppen op een moment dat zijn aandacht door iets anders wordt getrokken, kan dit effect nog versterken.
3. Ga nooit achter uw hond aan / naar de hond toe als u hem hebt geroepen; de ranglagere moet naar de ranghogere en niet omgekeerd. Bovendien vindt de hond zo'n jachtspelletje best wel leuk en hij is sneller dan u!
4. Geef nooit een bevel wanneer u er niet zeker van bent dat het kan worden opgevolgd!
Roep dus niet "hiiier" indien hij b.v. net zijn hondenvriendje heeft ontdekt.
Bent u van plan te gaan trainen met uw pup, gebruik dan alleen de naam van de pup + "kom" en reserveer het "hiiier"-commando voorlopig voor de 'hieroefening', die u op de cursus leert.
5. Laat de hond alleen los indien u de tijd hebt (zodat u niet gespannen raakt als hij niet meteen op commando komt) en alleen op een plaats waar hij veilig los kan lopen. U moet zich er op instellen dat uw pup (ook de puber en de volwassen hond) altijd braaf is wanneer hij op uw commando bij u komt; ook al zou het een half uur duren. Zorg dat ook het thuiskomen leuk is. Geef hem b.v. te eten bij uw thuiskomst; hij heeft er n.l. iets voor gedaan om eten te krijgen. In de natuur zal eerst moeten worden gejaagd voordat er brood op de plank is.
Het eten geven kunt u tevens gebruiken om –volgen en (vóór u) zitten- te oefenen.
6. Roep de hond niet alleen bij u wanneer u naar huis gaat, maar ook juist eens tussendoor; speel dan met hem en laat hem daarna weer los. U voorkomt daarmee dat de hond 'komen' associeert met einde plezier, aanlijnen en naar huis.
7. **Een hond, die komt, is altijd BRAAF!!!** Niet alleen na een half uur, maar ook na drie kwartier.

Mopperen omdat hij niet gauw genoeg kwam, betekent mopperen omdat hij is gekomen. U zou in dat geval de klok terugdraaien ter wille van het afreageren van uw eigen frustratie. U keurt dan goed gedrag af.

ASPECTEN, BEPALEND VOOR HET WEL OF NIET SLAGEN VAN DE BAAS / HOND RELATIE

de roedelorde thuis

De ranglagere moet altijd naar de ranghogere toekomen, nooit omgekeerd. Alleen voor het geven van een correctie is dit toegestaan. In dit laatste geval komt ook uw dominantie om de hoek kijken.

De ranghogere bepaalt begin en einde van elke handeling. U begint en stopt met spelen. Indien de hond het initiatief neemt, zegt u "nee" en een halve minuut later nodigt u hem uit te spelen. Stopt de hond uit eigen beweging met spelen, dan port u hem op en dwingt u hem nog even door te gaan.

De ranglagere wijkt altijd voor de ranghogere. Gewoon door de hond heen lopen. Hij leert al gauw opzij te gaan.

Het eigen hoofd moet altijd hoger zijn dan de kop van de hond. De hond dus op de grond (ook de ligplaats).

Voeren is tegen het roedelleidersprincipe (het is echter noodzakelijk). Het is te ondervangen door de hond er eerst wat voor te laten doen (belonen na prestatie, al is die prestatie nog zo gering).

In de natuurlijke roedel eet eerst de roedelleider, daarna zijn de andere leden van de roedel aan de beurt, die zich met de resten tevreden moeten stellen, maar wel overeenkomstig de heersende rangorde.

Een uitzondering op deze regel vormen de pups tot zo'n

12 weken.

Tot deze leeftijd zijn ze overwegend vrij om met de volwassen honden mee te eten

In het gezin kunt u daarvan afwijken door eerst de hond uit te laten (de jacht) en hem bij thuiskomst te eten te geven. Wanneer hij de prooi heeft verorberd, stuurt u hem naar zijn ligplaats (een uurtje rust ter voorkoming van maagproblemen kan geen kwaad). Nu gaat u zelf eten.

De 'lerende' pup echter laat u na zijn eten snel even uit; u bent nog bezig met de zindelijkheidsstraining. Aangezien hij een volle maag heeft, houdt u hem aan de riem, zodat hij rustig blijft. Wanneer hij zijn behoefte heeft gedaan, beloont u hem met een 'goed zo' of u knuffelt hem even.

Eenmaal gewend aan de gang van zaken kunt u, indien u eens uit eten gaat, de hond rustig meenemen en hem onder of naast de tafel afleggen. Niet toestaan dat hij reageert op lokkertjes van andere gasten.

Heel moeilijk, maar streef ernaar nooit zomaar te knuffelen of te aaien; de hond moet er eerst wat voor doen. Al laat u hem alleen maar op commando zitten.

Indien u hem onder de kin kietelt, bent u ranglagere (dit geldt weer niet als de hond ligt. In die situatie bevindt de hond zich al in een ondergeschikte positie). Als roedelleider aait u altijd met zachte druk boven op zijn hoofd, nek en schouders. Druk uitoefenen betekent dominant zijn.

Stemgebruik: hoge stem voor belonen; een lage stem om uw ongenoegen te uiten. Commando's moeten kort zijn.

Het is niet nodig de hond overal te laten snuffelen en de reu te pas en te onpas zijn poot te laten lichten. Indien er een vlag moet worden uitgezet doet de roedelleider dat wel. Inzake dat snuffelen moet u er wel van uitgaan dat zijn neus z'n belangrijkste waarnemingsorgaan is. Op een vast deel van het uitlaatparcours mag hij gerust snuffelen. Snuffelen is voor hem wat voor ons het ochtendblad of het nieuwsjournaal is.

Het wil ook nog wel eens voorkomen dat uw hond de benen van bijvoorbeeld een gesprekspartner uitkiest om tegenaan te plassen.

Afgezien van het feit dat dit niet bepaald fris is, is het bovendien een ernstige uiting van dominant gedrag. U dient zich **onmiddellijk** resoluut zodanig op uw hond te storten, dat hij ook elders nauwelijks z'n poot durft te lichten.

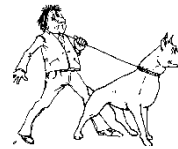
Laat de hond nooit op schoot klimmen, rijden enz. Het duidt op accepteren van dominant gedrag.

Geef geen commando's wanneer u er niet zeker van bent dat de hond ze ook uitvoert.

Vergeet niet in voorkomend geval zelf het commando op te heffen. Initiatief van de hond dient u niet te accepteren en meteen te corrigeren.

U staat b.v. met een bekende te praten en hebt de hond afgelegd. Op eigen initiatief gaat de hond zitten. Onmiddellijk het gesprek onderbreken en de hond tot de orde roepen.

Bij wandelingen bepaalt u de route; u loopt dus niet achter de hond aan. Gaat de hond linksaf, dan neemt u een andere richting.

De hond mag beslist niet aan de lijn trekken. Hoe harder u terugtrekt, des te harder zal de hond trekken. Zorg ervoor dat de hond een correctieketting (*gladde, metalen schakelketting zonder scherpe uitsteeksels*) om heeft en indien hij aan de lijn trekt, maakt u een wending haaks of terug op de loopricting, in elk geval van de hond af en geeft tegelijkertijd een pittig rukje aan de riem, waarna u stil blijft staan. Indien de hond naar u toekomt, beloont u hem met een 'braaaf!' of 'goed zo'.

De lijncorrectie met de correctieketting dient u te geven voordat de lijn strak staat (dus vanuit een slappe lijn), anders komt u niet door. Zonodig eerst vlug een klein stapje naar de hond toe en dan meteen flitsend de correctie geven.

Bij de (heel) jonge pups dient u de kracht van de correctie vanzelfsprekend aan te passen. Een kort vinnig rukje uit de pols is hier op zijn plaats.

Een forse correctie kunt u eveneens toepassen wanneer uw hond uitvalt naar een andere hond. Alleen maar corrigeren, niets zeggen.

Zodra de oren naar achteren gaan en de nekharen beginnen te rijzen, kunt u de correctie al toepassen.

U kunt erop bedacht zijn zodra u een andere hond ziet.

Het is zelfs zinvol te proberen met de baas van de andere hond een afspraak te maken om door uitlokken dit ongewenste gedrag af te leren.

U moet er echter wel van overtuigd zijn dat u zowel als de andere baas er toe in staat zijn.

Wanneer de hond met de kop laag, de haren opgezet en de staart hoog naar een andere hond staart, kunt u er van verzekerd zijn dat de aanvalsplannen uit de kast worden gehaald. In deze situatie meteen de hond afleiden.

Blaffen is een vorm van uitdagen of aandacht trekken. In eerste instantie niet op reageren.

Laat kinderen **nooit** met honden alleen.

Wanneer de hond op zijn plaatst ligt, moeten kinderen hem met rust

laten. Verboden terrein!

Kinderen mogen **nooit** alleen honden uitlaten. Ook geen lieve kleine hondjes.

Kinderen mogen de hond **nooit** commanderen.

Aai nooit een vreemde hond en zeker niet op z'n kop en commandeer in principe andermans hond niet.

Kijk een vreemde hond nooit in de ogen. Voor de hond is dat bedreigend. Kijk over hem heen.

Laat zeker kinderen nooit naar een vreemde hond toelopen en eveneens niet in de ogen kijken.

motivatie / inzet geleider

De geleider en eigenlijk het hele gezin moeten er zich van bewust zijn dat een hond in huis heel wat verandering teweeg brengt; vooral in de puppytijd. De geleider moet de 'wil' hebben de pup goed op te voeden. Hij heeft het voorrecht zijn menselijke gaven te kunnen gebruiken, maar zal zich verder 'honds' moeten gedragen. Het lezen van enige goede boeken en het volgen van gehoorzaamheids cursussen zijn onderdelen voor het welslagen.

Hoewel de pup de laagste rang in de roedel bekleedt, zal hij toch de meeste aandacht nodig hebben. Er zal dus veel tijd beschikbaar moeten zijn en bovenal een kast vol engelengeduld. De geleider zal bereid moeten zijn in weer en wind de tijd te nemen voor zijn pup.

Ook zal hij dikwijls verder moeten gaan dan op loopafstand.

Het voer, de dierenarts met o.a. de jaarlijkse inenting, de contributies van landelijke- en plaatselijke clubs en het volgen van cursussen kosten veel geld. Hij zal bereid moeten zijn zich de financiële offers te getroosten.

DOMINANTIE

dominant gedrag

aaien over hoofd en rug

groot en breed maken

recht in de ogen kijken(staren)

conflictsituaties opzoeken en in het voordeel van de geleider beslechten

initiatieven nemen

ondergeschikt gedrag

aaien over de buik of onder de kin (bij zittende of staande honden)

hurken (klein maken)

wegkijken(oogcontact vermijden)

conflictsituaties vermijden

initiatief volgen

HOE LEERT EEN HOND? (achtergrondinformatie)

Laten we eens gaan kijken bij een wilde verwant van onze hond, de wolf. De wolf leeft in een groep, de roedel. In die roedel is er één de leider, de roedelleider of alpha.

Meestal is dat een reu, maar het kan ook een teef zijn. Deze alpha is de baas; hij bepaalt bijvoorbeeld wanneer er wordt gejaagd en door wie. Zolang hij gezond en vastberaden blijft, respecteren alle andere wolven zijn leiderschap, want bij een goede leider is het voortbestaan van de roedel veilig.

Faalt de roedelleider echter in zijn optreden, dan zal onmiddellijk een andere wolf de leiding overnemen.

Voor onze hond is het gezin waarbinnen hij leeft zijn roedel. In die roedel moet de baas de taak van de alpha, de roedelleider, waarnemen. Hij bepaalt wat mag en niet mag en maakt dit de hond duidelijk door ongewenst gedrag te corrigeren (in de roedel gaat dat beslist niet zachtzinnig) en gewenst gedrag te belonen.

De hond zal dan ongewenst gedrag associëren met een correctie; ongewenst gedrag=onaangenaam (onlustgevoel).

Het door de baas gewenste gedrag zal hij gaan associëren met een beloning; gewenst gedrag is dus aangenaam (lustgevoel).

Alles wat onaangenaam is zal hij vermijden, wat aangenaam is zal hij graag willen doen en daardoor wordt hij wat wij noemen 'gehoorzaam'.

Wanneer je dit zo leest, lijkt het allemaal erg simpel. In theorie is dat ook zo, maar de praktische uitvoering is voor de meeste mensen bepaald niet eenvoudig. Hoe doe je dat nou in de praktijk?

de dagelijkse omgang met de hond

consequent zijn: **alleen een leider, die weet wat hij wil, wordt geaccepteerd.**

- wat eens mag, mag altijd;
- wat niet mag, mag nooit;
- alle gezinsleden moeten één lijn trekken in de omgang met de hond. Ook de jongere kinderen;
- een gegeven bevel moet altijd worden uitgevoerd. Geef daarom nooit een bevel wanneer u er niet voor kunt zorgen dat de hond het opvolgt, want dan ondergraaft u uw eigen gezag.

Straffen, corrigeren en belonen. Straffen bestaat in feite niet. Een hond heeft geen begrip van huisarrest of hechtenis.

Beloningen en correcties blijven dan over. Zij moeten altijd op het juiste moment worden gegeven en beslist niet een tijdje erna.

Wanneer de beloning c.q. de correctie 10 seconden volgt ná de aanleiding, begrijpt hij al niet meer waarom er werd beloond of gecorrigeerd. Hij zal dan alleen op de toon reageren. Zijn reactie op een bestraffende toon valt meestal erg op en wordt dan geïntrepeteerd als zijnde dat hij weet waarom het gaat. Een bestraffende toon, meer een berispende toon, heeft alleen effect wanneer de hond op heterdaad wordt betrapt. Voor een belonende toon geldt hetzelfde.

De juiste manier:

- corrigeren wil niet zeggen dat er wordt geslagen of geschopt;
- corrigeren kan op vele manieren, t.w. met je stem (berispen, op een lage toon, b.v. “foei” roepen);
- met de correctieketting en de lijn (lijncorrectie: een stevig kort rukje aan de lijn geven). Zorg er wel voor dat de lijn eerst wordt ontspannen.

Tijdens de cursus zullen de meeste cursisten niet meer nodig hebben dan vorengenoemde methodes. Hoe hard de correcties moeten zijn, hangt af van de hond. Voor de ene hond is een laag gefluisterd “foei” al voldoende, terwijl de andere hond pas reageert bij een keiharde ruk aan de correctieketting. Het ras is mede bepalend voor de soort correctie.

Belonen is nog belangrijker dan corrigeren.

Beloon de hond daarom altijd zodra hij een commando goed heeft uitgevoerd. Dat wil weer niet zeggen dat wanneer een commando niet goed wordt uitgevoerd er moet worden gecorrigeerd. In sommige situaties moet u de hond vermanend toespreken en het opnieuw proberen.

Vermanend toespreken betekent nu ook weer niet dat u hele volzinnen gaat gebruiken. Het gaat om de tonatie in een kort geformuleerde afkeuring. Belonen houdt ook niet in dat u uw hond koekjes moet gaan voeren. Integendeel! Voedsel geven als beloning voor prestaties kan in **uitzonderingsgevallen** worden gebruikt; de hond moet zijn best doen voor jou en niet om lekkers te verdienen.

Wat wel goed kan! Op vriendelijke toon de hond prijzen, aaien of een

klopje op de borst geven en als klap op de vuurpijl een kort durende flinke speel/stoeipartij met de baas. Voor de meeste boxers het leukste wat er is. Het is dan wel zaak dat de baas de stoeipartij wint en beëindigd. *Het allerbelangrijkste is, zowel in de dagelijkse omgang als bij het trainen met de hond, ‘rechtvaardig blijven en je zelfbeheersing behouden’.* *Bedenk daarbij dat de macht van de roedelleider veel meer berust op geestelijk overwicht dan op bruut geweld. Houdt er ook rekening mee dat een hond geen democratie kent.*

het trainen met de hond

De oefeningen (=gedisciplineerd spel), die in de cursus worden geleerd, zijn voor de hond wat de jacht (=is gedisciplineerd werk) voor de wolf is. Door van uw hond te eisen dat hij de oefeningen correct uitvoert, bevestigt u steeds weer uw leiderschap, de rangorde.

Voor het goed aanleren van de oefeningen en het leggen van een goed basisappèl is het noodzakelijk dat u de op de les behandelde oefeningen thuis dagelijks ongeveer 10 minuten oefent. Volg hierbij de aanwijzingen van uw instructeur op.

- Voordat u gaat trainen moet de hond natuurlijk eerst zijn behoeften hebben gedaan, maar hij moet niet moe zijn.
- Zoek een rustige plaats uit om te trainen en train kort maar met volle inzet en eis ook alle aandacht van uw hond.
- Begin daarom eerst ± 2 minuten met aandachtsoefeningen.
- Vervolgens gaat u verder met appèloefeningen.
- Beloon de hond na elke goed uitgevoerde oefening en geef hem tussendoor vaak “vrij” en speel/stoei met hem, maar houd het kort en ga meteen weer door met de training. De hond zal dan met plezier gaan werken. Let op wat er niet zo goed gaat en pleeg overleg met uw instructeur.
- Voor de gezondheid van de hond is het beter wanneer hij een lege maag heeft wanneer u gaat trainen (voorkomen van braken of nog erger, de zogenaamde “maagtorsie”). Tussen zijn laatste maaltijd en het trainen of wat je aan trainen gelijk kan stellen, moeten minimaal drie uren zitten!

N.B. Ga niet trainen met een borrel op of wanneer u in een niet al te beste stemming bent. U reageert anders dan gebruikelijk en de hond voelt dat heel goed aan.

DE GEZONDHEID VAN UW HOND

Dit is een te omvangrijk onderwerp om hier in extenso te behandelen. Enige zaken mogen echter niet onvermeld blijven.

A. inenting

Zeer belangrijk is het dat uw hond jaarlijks tegen vele vaak dodelijke hondenziekten zijn cocktailprik krijgt.

Indien uw hond veel in contact komt met andere honden, laat hem dan, wanneer u toch jaarlijks naar de dierenarts gaat voor de cocktailprik, waarin al een component tegen kennelhoest (para-influenza) zit die echter niet afdoende is, met een speciaal kennelhoestvaccin enten tegen kennelhoest (bordetella).

Een halfjaarlijkse neusspray verdient de voorkeur.

B. ontwormen

Wormen kunnen zeer ernstige gevolgen hebben. Het is zaak al vanaf de puppentijd regelmatig een ontwormkuur toe te passen.

C. maagtorsie of maagkanteling

Bij de grote rassen, zoals o.m. onze boxer, komt het nog wel eens voor dat de maag kantelt. Zowel de in- als de uitgang van de maag worden daardoor afgesloten, als gevolg waarvan de gassen niet meer kunnen ontsnappen en de bloedtoevoer naar het maagweefsel wordt gestremd.

De hond zal hulpeloos rondlopen en zijn buik begint te zwellen door de zich ophopende gassen. Hij zal proberen te braken, hetgeen niet lukt.

Daarnaast wordt door de gestremde bloedtoevoer het maagweefsel met afsterven bedreigd.

Ook al gebeurt dit midden in de nacht, met Kerstmis of op welk ander ongelegen moment ook, ga zonder dralen met uw hond naar de dierenarts, hetzij met eigen vervoer dan wel met de dierenambulance of met hulp van de burens, anders zal uw hond binnen enkele uren een verschrikkelijke dood sterven. Indien u zeer snel actie onderneemt (binnen 15 tot 30 minuten), kan uw hond soms nog worden gered.

D. varkensvlees kan dodelijk zijn voor de hond

Zelfs slagers kennen het "Aujeszkyvirus" nauwelijks.

Dit is een virus waar mensen geheel immuun voor zijn, doch voor honden is het dodelijk.

Het is een verschrikkelijke dood; er is geen genezing door medicijnen mogelijk.

Dit virus komt voor in varkensvlees. Rauw varkensvlees en niet te vergeten de botten zijn dus absoluut verboden voor uw hond.

Het is zelfs mogelijk dat, indien u runderpens of hart bij uw slager koopt, de slager de besmetting heeft overgebracht door middel van zijn handen of het slagersgereedschap.

Mijd daarom in het belang van uw hond alles wat met varkens heeft te maken; denk daarbij ook aan varkensfokkerijen. Het risico is klein, maar toch, het zal u maar gebeuren.

Beter is het om voor weinig geld diepvriesvleesproducten zoals het Nederlandse Rodi of het Belgische Duck te kopen. Hun fabrieken zijn gegarandeerd vrij van varkensvlees.

Voor meer informatie over voeding kunt u terecht bij Henry Beuks, tel. 0343 – 431736 / 0620-324198.